

SZÉPIRODALMI FOLYÓIRAT • MEGJELENIK MINDEN HÓNAP ELSŐ NAPJÁN • SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. HONVÉD-UTCA 10. • TEL: 22-0-65 ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE 50 F



Palladis

DRÓTTALAN HIREI

HÁZI MAGAZIN

A könyvek katedrálisa

Azt a remek-szép Bibliát, melyet a magyar közönségnek ebben az új díszmunkában átnyújt, a képírás és rajzolás művészetének és a könyvnyomtatás nemes mesterségének csodálatosan pompás köntösébe öltöztette a «Palladis». *Remekbe készült ez az újszövetségi Szentírás*, hogy a szépség és az izlés pilléreire verjen új hidat a léleknek az örök Igazság felé. Ha az isteni kegyelemhez és az emberi hithez méltó, hogy az egyszerű templomok mellett hatalmas bazilikákat, ragyogó székesegyházakat emeljünk az áldozat és az igazság számára, akkor ez az új magyar Biblia a *könyvek katedrálisa*. A könyvkészítés különös ötvösművészetének drága mívű kelyhe ez a könyv, ahogy az evangelisták és apostolok jegyzete örök szavakban az Élet és az Üdvösség borát emeli fel a hívek százezrei előtt.

Nincs vita benne: a Bibliának nem elengedhetetlen kelléke a fényes és művészi külső, hiszen akármelyik kopott és rossz papirostra kontárul nyomott húszövegű Szentírás ugyanazt a vigaszt tudja adni a megrendült emberi szívnek, ugyanazt a szent örömet a hitben feloldódott léleknek, mint akár a legfényesebb biblia. *De igenis, a hívő embernek szüksége van rá, hogy a Könyvek Könyvét a maga házában, a maga könyvtárában szépségevel és formájával is az első és legmagasabb polcra helyezhesse.* Nincs könyv, amely annyi örömet hozott volna az embernek, mint ez — nincs könyv, amely ennyi fájdalmat gyógyított volna — nincs könyv, amely annyi elesettet emelt volna föl — és nincs könyv, amelyet olvasva magasabbra szállhatna a szív, mélyebbre merülhetne a lélek, mint Krisztus története: az újszövetségi Szentírás. Szabad-e hát katolikus embernek megengednie, hogy éppen ez a könyv, amely nem hiányozhatik egyetlen otthonból sem, *ne a legszebb és legművészebb könyve legyen ennek az otthonnak?*...

A Palladis nagyérdemű munkát végzett, amikor ezt az új, páratlanul szép magyar Bibliát — a mai idők lelki és művészi igényeinek teljessége szerint, de ugyanakkor az elszegényedett közönség anyagi lehetőségeihez hozzáilleszkedve — adta ki a legszebb papiroson, a legtökéletesebb nyomással, a legnemesebb díszítésekkel s a legtökéletesebb illusztrációsorozattal, hogy: *Krisztus könyvét mennél közelebb hozza a mai emberhez.*

Amit a mai könyvtől az olvasó megkövetelhet; a világos és tiszta nyomás, a szépen rajzolt nagy és olvasható betűk, a díszmunkához méltó finom és mégis könnyű papíros, a szövegdíszítés sokfélesége, de mégis teljes összhangja, a magyarázatok, jegyzetek, ügyes és könnyen kezelhető elhelyezése s mindennek fölött az illusztráló képanyag gazdagsága, elrendezésének egysége és művészi sokféleségének teljessége *ezt az új magyar Bibliát külsejében és formájában is a legelső és a legszebb magyar könyvvé avatják.*

A küzdelmes, gondokkal teli korszak százezreiben az áhítat, a hit, a reménység vígasztalásává fogja átváltoztatni a gondot, megpróbáltatást és bánatot, valahányszor — nagy lakásban, vagy kis hónapos szobában — egyedül marad ezzel a Könyvvel az Ember. Ahogy Palestrina, Beethoven, Liszt, vagy Dohnányi ég felé forduló zenei művészete a végtelen melódiák hullámain ringatja az Istent kereső ember lelkét: úgy viszi a felsőbbrendű művészet szárnyán az ég felé vágyakozó katolikus hívőt lapról-lapra, képről-képre, igen, betűről-betűre ez a könyv — egy magasabb szférába, a szürke és küzdelmes hétköznapok fölé, a léleknek vasárnapi, ünnepi megújulásában.

Tóth László

A biblia varázsa

Irta: *Kertész Kálmán.*

A japánországi Otaruban (a hako-datei egyházmegyében) él egy japán tanár. Pár évtizeddel ezelőtt még pogány volt és nagy buzgalommal tanulmányozta a pogány vallási kérdéseket. Mindennap bejárt a pogány papok, a boncok kolostorába tanulni. Eközben véletlenül (véletlenül?... de-hogy! az isteni gondviselés rendelkezése folytán!) kezébe akadt egy keresztény Szentírás. Kíváncsiságból olvasgatni kezdte, és minél tovább olvasta, annál jobban megragadta lelkét, amit olvasott. Mikor néhány olyan részletre akadt a Bibliában, amelyek az ő pogány lelkének ellenszenvesek voltak, keresztény barátai tanácsára P. Cornier missziós atyához fordult magyarázatért. A dolog vége az lett, hogy a japán tanár nyolchavi előkészület után a legtisztább meggyőződésből — megkeresztelkedett.

Ami ezzel a japán tanárral történt, az megtörtént, megtörténik és meg fog történni még sok száz és százezer pogány, zsidó, eretnek vagy hitetlen katolikus lelkében is: a *Szentírás*, a *Szent Biblia* által. Csak még egy esetet mondunk el.

Néhány évvel ezelőtt hűnyt el az a zsidóvallású, jeles magyar színész, aki egyszer valami passziójátékban

Krisztus szerepét kapta. Mint lelkiismeretes színész, alaposan készült szerepére s e célból átolvasta az Evangéliumokat. E sorok írója látta őt ebben a Krisztus-szerepben. Oly hatalmas, benső erővel, oly mélységes átérzéssel játszotta (nem: *nem* játszotta, hanem valósággal átélte) a szent szerepet, hogy a nézőtéren szem nem maradt szárazon. Nem csoda: lelkében ő már akkor katolikus volt és pár hét múlva meg is keresztelkedett. Mi vezette őt erre? A Szentírás olvasása! Mint igaz, buzgó katolikus halt is meg.

Igen, a „Lélek, ahol akar, fű“, mondja a Szentírás; vagyis a Szentlélek ott és akkor leheli kegyelme szelőlőjét az emberek szívébe, ahol jónak látja és ahogyan jónak látja. Kit így, kit úgy vonz. De bizonyos, hogy sok-sok millió ember lelkét ihlette és ihleti meg a *Szentírás* által az egész földkerekségen. Mert a Szent Biblia ma már eljut az öt világrész legelrejtettebb zugaiban élő népekhez is. A világ minden nyelvére lefordították már és nemcsak a tanult fehér ember olvashatja, hanem az eszkimó, a néger, a maláj, a kínai, az indián is egyaránt. És mennyire szereti, megbecsüli az a megtért vadember a Bibliát, ha birtokába jut!

Egy néger falu lakossága, mindenét odahagyva, gyorsan menekülni volt kénytelen a hirtelen rátört vízáradás

elől. Már jó távol voltak a veszedelemtől, mikor az egyik keresztény négernek eszébe jutott a Bibliája. Senki sem tudta visszatartani: visszaroht a szinte kész halálba és ezer veszedelem közt, végül mégis kimentette és mindnyájuk ujjongásától fogadva elhozta a drága, szent könyvet.

... Nos, és hogyan áll az írások írásának ügye nálunk, magyaroknál?

Bizony, néhány évvel ezelőtt még fájdalmasan mostohán állott. Ūri házakban — a vallási közömbösség miatt — legtrikább eset volt, hogy a Biblia is ott legyen a könyvtárban. Az egyszerűbb néposztályokban pedig ugyancsak vagy a vallásbeli hidegség vagy a szegénység volt az oka, hogy csak igen-igen kevesen szereztek be Szentírást. Falvakban a mestergerendán ott volt a kalendárium, az adókönyv, ott volt valami olesó, vásáron vett ponyvaregény vagy nótásfüzet is, de a Szentírás, az Élet Könyve, nagyon ritka magyar mestergerendán volt található. Ma már talán mégis jobb a helyzet: a katolikusok is ráeszmélnek arra, hogy a lélek éppen úgy nem élhet Ige, mint a test kenyér nélkül.

De még mindig nem vagyunk ott, ahol, teszem azt, protestáns magyar testvéreink. Náluk bizony alig akad család, ahol a Biblia meg nem volna és ahol a Bibliát alaposan nem ismer-

TÁRCA

A biblia jelentősége

Irta: *Dr. Nyisztor Zoltán.*

Úgy áll az eszmék évezredes hullámzásában, mint az egyedüli verhetetlen, az egyedüli, mindig győzelmes hős. Körülötte sorra elbukott már minden és mindenki: bölesek és költők, kultúrák és civilizációk, világnézetek és eszmeáramlatok hitek és babonák, — egyedül a Biblia maradt meg, mint legrégebb és nélkülözhetetlen kincsünk és örökségünk.

Pedig rajta is rágesálni próbált az idő vasfoga — s még inkább az emberi állhatatlanság, hogy ne mondjuk: gonoszság. Tamasztottak már olyan viharokat körülötte, küldtek már ellene harcba olyan fergetegeket, amelyek egy vízözön baljósátú végpusztulásával fenyegettek. Mindhiába! Isten szavát orkánok vagy vízözönök tombolásával sem lehet elnémítani.

Jelentőségét semmi sem mutatja jobban, mint az emberiség nagy tisztelete és ragaszkodása, mely sohasem vette egy sorba más írásokkal, hanem egyszerűen az Írásnak nevezte. Nem egy a sok közül, melyhez válogatás vagy összehasonlítás felérhetne, me-

lyet tartani, védeni vagy vitatni kellene a többivel szemben, vagy pláne féltetni másoktól, újabb meglepetésektől, újabb társaitól — egyszerűen maradt, ami volt: a „Könyvek Könyve.“ Nemcsak nagy íróknak a vallomása az, hanem az egész emberiség egyetemes fogadkozása, hogy ha mindennek el kellene pusztulni, a könyvek birodalmából, egyedül a Bibliát mentenék meg.

S aki ennek az egyetemes szeretetnek és megható ragaszkodásnak a lélektani rugóit keresné, sok mindent találna. Rámutathatna a Bibliának megrázó, hol drámai, hol lírai szépségeire, amelyek évezredek után is úgy hatnak, hogy korok változó ízlése felülmúlni nem tudja. Az egyedüli könyv az irodalomban, melynek szépségei hervadhatatlanok. Hogy megfonnyad minden más könyv, írás és stílus! Milyen bágyadtan hatnak sokszor már száz év múlva, az egykor forradalomba kergető himnusz vagy tömegszenvedélyeket fakasztó regény bájai! S különösen ma, a sietés, száguldás, a lázas hajszá korszakában, amikor minden századik ember író s — az újságirodalomról nem is beszélve, — naponta milliószámra okádja piacra a nyomtatógépek szája a könyvek áradatát. Ki tartja ma őket számon és ki emlékszik a tíz év előtti vagy sokszor talán a tavalyi

nagy könyvsikerre is? Az irodalom nagy névadó, de nagy névrabló is. Kiemel a szürke, hétköznapi tömegből, egyszerű nevedet a rakéta fényével és csillogásával dobja fel hirtelenül a közérdeklődés és közismertség égboltozatára, neved ott ég és lángol a kirakatok, plakátok tükrén — néhány hónapig vagy legfeljebb évig, míg mások jönnek vagy felnőnek mögötted, hogy azután egy szép napon árnyékba állítsanak és eltemessenek. Az élet sehol sem oly rövid, mint az irodalomban s a bölesó és a sír ténylegesen sehol sem esik olyan közel egymáshoz, mint itt.

Már azért sem lehet pusztán emberi mű a Szentírás, mert ennek a kikerülhetetlen irodalmi sorsnak évezredek óta nevetve fittyet hány. Ő egyedül az örök élő könyv, az állandó és biztos irodalmi siker. Nem lehet belőle eleget csinálni s nem lehet újra meg újra elégszer kiadni. Az egyedüli könyv, melynek nem az irodalmi kritika vagy a ravasz reklám szerez híveket és olvasókat, hanem önmaga, isteni sugalmazásának messze lángoló bélyege, bölcsességének és szépségének kimeríthetetlen, meg nem unható mélysége.

Örülhet a legnagyobb költő is, ha száz meg ezer verse közül egy-kettő, legjobb esetben tíz-tizenkettő megmarad utána, mint nevét túlélő, halha-

nek. Ezt bizony el kell tanulnunk tőlük! Meg azt a másik helyes szokást is, amit Angliában és Amerikában lehet tapasztalni. Ott ugyanis úgy szólván minden szálloda minden vendégszobájában ott fekszik a Biblia az asztalon, a szállóvendégek ingyenes használatára.

Hála a Szentléleknek, most már mi is jobban állunk a magyar bibliák dolgában. Az újabb kiadások révén ma már örvendetesen terjed a katolikusoknál a Szentírás.

Csak még két kívánsága volt a magyar népnek: t. i., hogy olyan Szentírást kaphasson, amely tiszta, szép betűs nyomású és — képek is legyenek benne. Igaz is: a képek nagyon hasznosak egy könyvben, mert érthetőbbé teszik és jobban emlékeztetnek az olvasmányt.

Külön értéket adnak a Szentírásnak azok a magyarázatok, amelyek jegyzet alakjában kísérik a szöveget, minden oldal alján, a megfelelő helyen. Az Egyház egyenesen előírja a katolikus Bibliában ezeket a magyarázó jegyzeteket, mert a Szentírás egynemű helyét hivatott magyarázat nélkül vagy nem lehet érteni, vagy félre lehet érteni, sőt félre is lehet magyarázni. Évszázadok és évszázadok hosszú során át a Katolikus Egyház legkiválóbb tudós teológusai és főpapjai foglalkoztak azzal, hogy a bibliai

magyarázatok révén közelebb hozzák Isten igéjét a hívő lélekhez.

Ilyen Szentírás jelent meg most a Palladis R.-T. kiadásában, pompás album-alakban, tiszta kép és könnyen olvasható nagy betűkkel, 80 szebbnél-szebb képpel, amelyek mind világhírű mesterek remekeinek művészi reprodukciói. Az első katolikus *Képes Biblia* — az „Élet Könyve“ régen várt díszes tökéletességben — valóban méltó arra, hogy ott legyen minden katolikus család otthonában: szegénynél, gazdagnál egyaránt.

Rendelje meg a Szent Bibliát

akár önmagának, akár azoknak, akiket szeret. Soha nem volt még alkalma, hogy ily monumentális formában adhassa karácsonyi ajándéknak a világ legértékesebb könyvét. Azokból a leírásokból és illusztrációkból, melyeket e lap hasábjain talál, megállapíthatja, hogy a följajlott Szent Biblia oly páratlanul díszes album, amely — nemesak pazar pompájával, hanem alacsonyra szabott részletfizetési kedvezményével is — messze túlszárnyal mindent, amit az utolsó években a magyar könyvpiacon hoztak.

tatlan valami; a legnagyobb írók vagy gondolkodók után is, jó, ha marad egy könyveim, téma vagy mondat, mely hosszú évtizedekre szállóigévé válik. A Szentírásnak ilyen kicsinyes gondokkal nem kellett küzdenie, hisz az örök, változhatatlan emberi értékítélet tükre és nyíltan hoztamért mindent. Ő maradt a kritika, elismerés, méltánylás legnagyobb oka: olyan, mint a Szentírás. Ami azt jelenti: megfellebbezhetetlenül igaz és mulhatatlan. Sem témáit, sem ítéleteit, sem stílusát, sem megállapításait nem unta meg a világ soha. Minden sorát idézik évszázadok óta, érték-megállapításai szállóigékké váltak, melyhez van, de melytől tovább nincs appelláta. Bölcselők és nemzetgazdászok, írók és szónokok az ő elől in nevelkednek és belőle táplálkoznak. Utánozzák gondolatmenetét, hasonlatait, fordulatait és képeit. Vele kezdik és vele végzik. Tanulnak tőle és viaskodnak vele. Magyarázzák megrendítő mély tudással vagy csűrök-esavarják, torzítják és letompítják ravasz mesterkedéssel. S mindezt miért? Mert a saját erejükben, tekintélyükben, hódítókéességükben nem bíznak, mert az emberek előtt csak akkor igaz valami, ha olyan, mint a Szentírás!

De a legnagyobb, a verhetlen erő mégis az adja a Szentírásnak, hogy

Istennek a szava, levele, kinyilatkoztatása a mi számunkra. Nem közönséges emberi mű, amit fáradságos dialektikával és izzadt megfeszüléssel emberi esz agyalt ki, hanem egy megfellebbezhetetlen, mert mindentudó és mindenlátó isteni bölcsesség fényugara. Annyi belőle, amennyit jónak látott Isten közölni az emberiséggel. Hogy miért ennyit s miért nem többet, miért ennyit s miért nem kevesebbet, — azt Ő tudja egyedül. Néha azt hisszük, hogy túlsok, máskor azt gondoljuk, hogy túlkevés: néha bele-remegünk és beleszedülünk mélységének hideg tükrébe, máskor kíváncsian és kínlódva ágaskodunk a kuleslyukon, amit kinyilatkoztatásával számunkra megnyitott és erőszakkal szeretnők kifeszíteni a piciny látókört, melyet megengedett. De mindig, hogy vajon túlsok vagy túlkevés, azt az egyet mindnyájan érezzük: egy mérhetetlen és foghatatlan isteni bölcsesség nyilatkozik meg itt. Mindegy, hogy dicsérjük, vagy káromoljuk, követni vagy kikerülni szeretnők, szerinte vagy ellene élünk: marad örök, megfellebbezhetetlen isteni műnek.

Most már érthető, hogy miért tisztelik, szeretik, olvassák és terjesztik. Miért vetnek olvasása előtt keresztet s miért tisztelik meg felolvasását vagy egyáltalán olvasását letérdeléssel, keresztvetéssel, néma áhítattal!

Mikor és hogyan olvassuk a szent Bibliát

Irta: Dr. Tóttóssy Miklós.

Ha már megtanultunk és valóban szoktunk is olvasni, — szabad-e elmulasztanunk a „Könyvek Könyvének“, a szent Bibliának olvasását? Mit olvassunk és kinek az írását méltassuk figyelemre, ha az Ur Jézusnak és az ő apostolainak ránk maradt szavait és írásait elhanyagolnók?

Mikor vasárnap és ünnepnapokon a szószékről halljuk az evangéliumot, az rendszeren így szokott kezdődni: Azon időben mondá Jézus az ő tanítványainak, vagy pedig: így szólott Jézus a zsidók seregének. Hát tudd meg, kedves magyar, katolikus testvérem, hogy amit az Ur akkor a tanítványoknak és a zsidóknak mondott, az neked is szól, azt hozzád is intézte és neked is szánta az édes Üdvözítő. Az Ő szavai örökéletűek és mindenkinek szólnak. „Ég és föld elmulnak, de az én igém el nem mulnak.“ (Máté 24/35.) És amit Pál apostol egyszer a római, vagy a korintusi híveknek írt, azt Budapesten és minden magyar, katolikus községben olvasni kell.

A szent Bibliára általában is illenek azok a szavak, amelyeket a megtérése előtt tépelődő Szent Ágoston egyházatya isteni sugallat gyanánt a Szent Pál római leveleinek 13. rész, 11—15 verseire vonatkozólag milánói lakóházának kertjében hallott: Tolle, lege, azaz: vedd és olvasd! Igen is, kedves, vedd meg te is a szent Bibliát, amelyet ime most is kínálnak neked, és azután olvasd, — olvasd szorgalmasan és figyelmesen, lelki haszonnal és gyönyörűséggel.

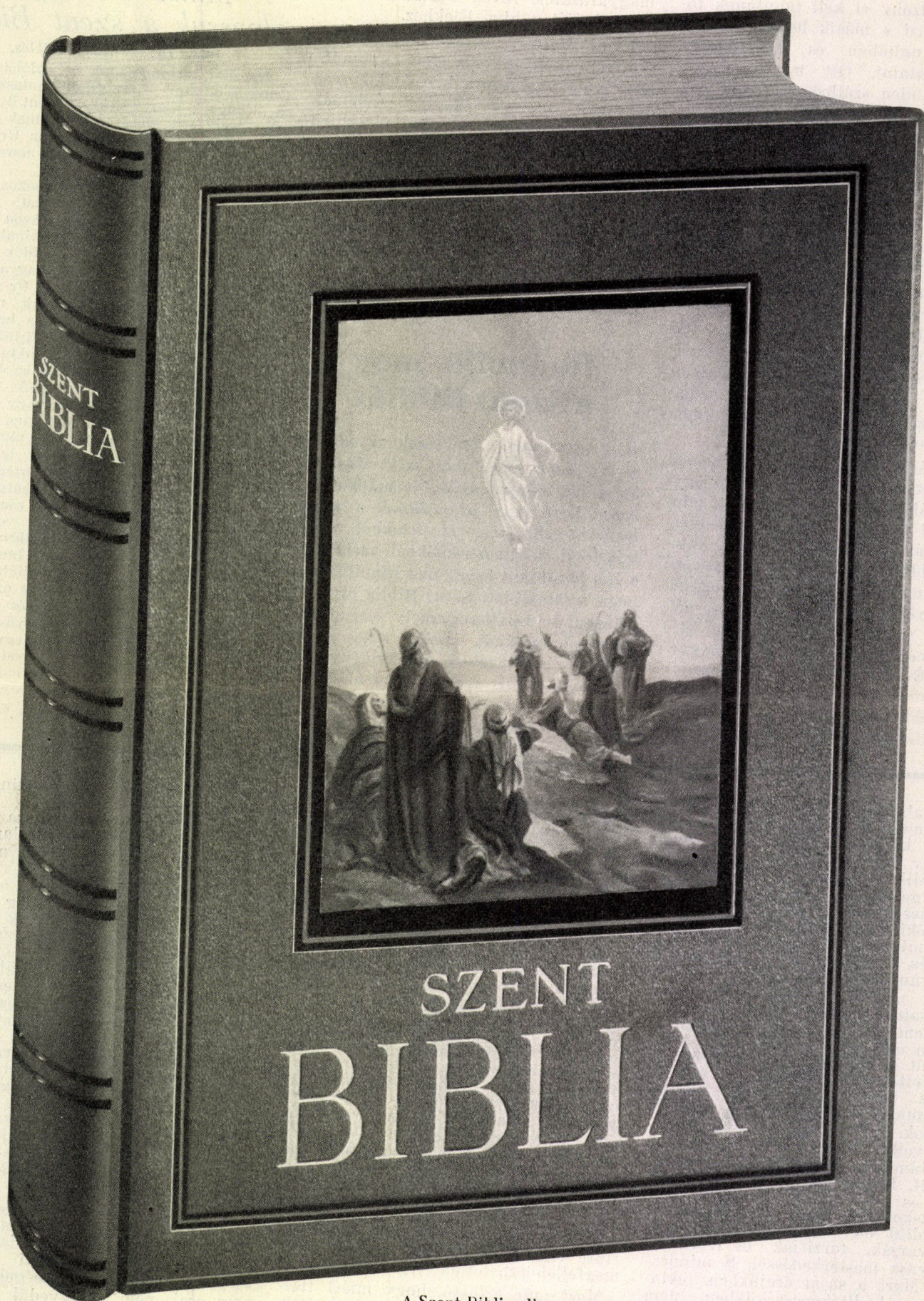
Dehát, mikor olvassam? Hogy mikor, ezt mindenkinek a körülményei szabják meg. A legtöbb ember akár mindennap is olvashat egy-egy kis részt a szentírásból.

(Folyt. a 6. oldalon.)

Mert Isten szava, levele, kinyilatkoztatása a mi számunkra.

Erre a kinyilatkoztatásra szükségünk is volt. Nélküle úttalan rengeteg, gomolygó homály volt a föld és a világtörténelem. Sem a kezdetet, sem a véget nem láttuk, az emberiség legkínzóbb kérdéseire is alig volt egy szikrányi feleletünk. Ránk illett a zsoltáros szava: *qui in tenebris et in umbra mortis sedent* — a sötétségben és a halál árnyékában ültünk. A Szentírás ugyan nem egyedüli, de egyik mindenki által hozzáférhető főforrása az isteni kinyilatkoztatásnak. Felénk ragyog belőle az Isten arca, amit — mióta a paradicsomot elvesztettük — olyan nyugtalanul és sóvárogva kutattunk és kergettünk a világtörténelem szállongó ködén át. Mintha mindnyájan az evangéliumi vak volnánk, akik azért állunk kiabálva életünk jerichoí országútján, hogy megláthassuk az ő arcát: „Uram, hadd látnom orcádat!“

Ez a várva-várt, epekedve kívánt, sirva kivirrasztott isteni arc mosolyog le ránk a Szentírás lapjairól. S ezért nemesak irodalmi remekmű, szépségek és gyönyörűségek tárháza, még csak nem is egyedül megfellebbezhetetlen isteni igazság nekünk az Írás, hanem lelkünk kenyere, fénye, vize, levegője — egyszóval: út, igazság és élet!



A Szent Biblia albumának kicsinyített másolata. — A szemben fekvő oldalon bemutatunk 4 lekicsinyített képet a Szent Biblia 80 mélynyomású, művészies reprodukciójából.



PALMA VECCHIO FESTMÉNYE UTÁN
A PÁSZTOROK IMÁDJÁK A KISDED JÉZUST



RUBENS FESTMÉNYE UTÁN
LÁZÁR FÖLTÁMADÁSA



VAN DYCK FESTMÉNYE UTÁN
„BETELJESEDETTI”



CORREGGIO FESTMÉNYE UTÁN
JÉZUS MEGJELENIK MÁRIA MAGDOLNÁNAK

Előveszi, mint az újságot, odalapo, ahol elhagyta és tovább megy egy-egy résszel. Evangélium annyit jelent, mint örömhír, vagy örömmüzenet. Hát nincsen nekünk ebben a szomorú és keserű világban mindennap egy kis jó hírre szükségünk? Amikor az ember az újságokban és híradókban annyi szomorú és botránys hírt olvas, alig néha valami jót és örömdeteset, igazán ránk fér a szent Biblia olvasmánya, amely csupa jó hírt, az Istennek áldott üzenetét hozza meg nekünk.

Vasárnap és ünnepnapokon pedig kivétel nélkül mindenki előveheti ezt a drága könyvet és egy-egy részt könnyen elolvashat belőle. A délutáni órákban a sajtó, otthoni Bibliájából kikeresi azt a részletet, amelyet délelőtt a templomban a paptól felolvasni hallott. Könnyen megtalálja, mert a Biblia könyvei részekre vannak osztva és a részekben minden két-három sor meg van számozva és ennek vers a neve. Csak azt kell megjegyezni, hogy a szószéken a pap melyik evangelistának (Máté, Márk, Lukács, János) a könyvéből olvasott és annak hányadik részéből, ennyedik versétől annyadik verséig. Pl.: Pünkösd után a 15. vasárnap evangéliumát olvassa Szent Lukácstól, 7. részének, 11–15 verseit, — vagyis a naimi ifjú feltámasztásának történetét.

A katolikus kiadású Bibliák sok tanulságos és érdekes jegyzettel vannak ellátva, úgy hogy, aki olvassa, a nehezebb kérdésekben a legtanultabb szakemberektől kap magyarázatokat és nagy öröme telik abban, hogy Isten írott igéjét, az Úr Jézusnak és apostolainak 1900 évvel ezelőtt elhangzott tanításait értelmesen olvashatja.

Lelke megújhodik

új lendületet kap életéztőne és szeretettel, buzgó igyekezettel fogja végezni minden munkáját, ha naponta csak félóraig forgatja és olvassa a Bibliát. Rá fog jönni, hogy nincsen jobb barátja, akinek szavaiból több vigasztalást, hitet és reménységet meríthetne az élethez, mint ebből a könyvből, melynek minden sorából felénk árad Isten Fiának végtelen jósága, szeretete és bölcsesége.

Ime már azt is elmondottam, hogyan kell olvasni a szent Bibliát. Ne olvassunk egyszerre sokat, hanem keveset, de azt figyelmesen és akkurátosan. Úgy olvassuk, ahogyan fontos hivatalos iratot, vagy egy kedves levelet olvasunk.

Két évvel ezelőtt egy fiatal ember keresett föl a plébánián. Elmondotta, hogy a börtönből jön és ott megtakarított pénzéből hozott a szegényeink részére. Elmondotta, hogy ő istentelen és rossz ember volt, de a börtönben sokat olvasgatta a szent Bibliát. Először unalomból, azután kíváncsiságból, azután örömmel és gyönyörűséggel és nagy-nagy lelki haszonnal. Az Úr evangéliumának olvasása becsületet és jó emberré változtatta. Most már senkit sem bánt, munkával keresi a kenyerét és türelemmel viseli az élet keresztjét.

Ami ennek a rabnak javára vált, az nekünk is jót fog tenni és szintén sok örömet és gyönyörűséget fog nyújtani. Ha a jó könyv jó barát, hát a szent Biblia a legjobb barát, amelyiktől sokat tanulhatunk, amelyik sok kellemes órát szerez nekünk ebben a sívár életben. Tehát, siess, ne késlekedjél: Tolle, lege: vedd meg és olvasd!

Az újszövetségi szentírás

Irta: Zigány Árpád.

sohase jelent meg magyar nyelven örök értékéhez méltóbb formában, mint ahogy a Palladis kiadta. A modern grafikai művészetnek olyan remeke ez a pompás kötet, amelyben a tartalom fensége és magasztossága páratlan harmóniában egyesül a nyomdatechnikának minden részletre kiterjedő finom ízlésével és kifogástalan teljesítményével.

A „Könyvek Könyve“ — a hit, remény és szeretet igéinek isteni forrása — gyönyörű album-alakban jelent meg, több, mint 300 oldalon. A kötés már az első tekintetre megragadja és leköti a szemet. A fekete táblán éles aranymetszéssel tündöklöklik a cím s a táblának közepét — majdnem egész szélességében és magasságában — elfoglalja az a lélekbe markoló kép, amely Urunk mennybemenetelét ábrázolja, az áhitatos művészetnek olyan ihletett alkotásával, amely nemcsak mutatja, hanem valóban érezteti is — Isten Fiának fölszállását a Mindenható Atyához. *Sursum corda*: a szívünk együtt szárnyal fölfelé a légies alakokkal, aki — elvégezvén isteni hivatását, a megváltást — visszatér a mennyek országába, ahol „Atyjának jobbjára felül ül, hogy ítéljen holtak és elevenek fölött“...

A tiszta áhitatnak ez a főlemelő, ünnepi hangulata végigkíséri az olvasót, ha átlapozza a kötetet. A legfinomabb, famentes papíron, éles metszésű, szép betűkkel, kéthasábosan következik a szöveg, amelyet a szent evangéliumokból merített al-

legórikus képekkel díszes lécek választanak el. Magát a szöveget a „Szent-István-Társulat Biblia-Bizottsága“ dolgozta át, látta el bevezetésekkel és jegyzetekkel *Káldi György* fordítása nyomán és *Serédi Jusztinián* esztergomi bíboros hercegérsek úr ő Eminenciája hagyta jóvá.

Bőséges jegyzetek — az imént említett Biblia-Bizottság gondos munkája — magyarázzák az Evangéliumok szövegét, amit 80 remek kivitelű, mélynyomású kép illusztrál. A modern nyomdatechnikának legszebb diadalai ezek a rézkarszerű, gyönyörű képek, melyek mind világhírű mesterek ihletett alkotásainak művészi reprodukciói — egymagukban is olyan pompás képgyűjtemény, amely soha el nem apadó forrása marad a hitnek és áhitatnak. Sanzio Raffaellótól kezdve mind felsorakoznak a katolikus mesterek és szent buzgalomtól vezetett esettel örökítik meg az Údvözítő földi életének epizódjait, születésétől a mennybemenetelig: azon túl pedig megillusztrálják az Apostolok cselekedeteit és Szent János evangélista Jelenéseit. Ennél teljesebb és művészi szempontból értékesebb képgyűjtemény még sohase jelent meg magyar könyvben és — egyéb kiválóságai mellett — ez avatja oly páratlan könyvvé ezt a kötetet, amelynek valóban nem volna szabad hiányoznia egyetlen katolikus család könyvtárából sem.

Ez a gondolat diktálta a kiadó „Palladis“ vállalatnak azt az ötletét, hogy olyan föltételekkel ajánlja föl a katolikus közönségnek az Újszövetségi Szentírást, amelyek lehetővé teszik a legszegényebb társadalmi osztályoknak is, hogy kis áldozattal megszerezhessék a remek kivitelű Szentírást.

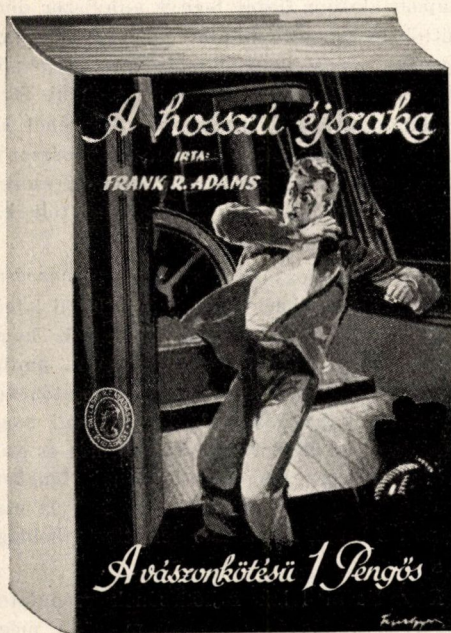
Hogyan rendeljük meg a Szent Bibliát?

Mai számunkhoz külön megrendelőlapot mellékelünk, hogy megkönnyítsük régi vásárlóinknak és új vevőinknek a „Házi Magazin“ hasábjain bemutatott, pompás Szent Bibliának megszerzését. Ez a megrendelő lap őszinte tanuságtétel a mellett, hogy a Palladisnak első és legfőbb törekvése, hogy nagyobb gondok nélkül mennél többen megvehessék a magyar Képes Bibliát.

A megrendelő lap oly kedvezményeket biztosít a részletfizetésre, amelyeket játszva teljesíthet minden olvasónk. A Szent Biblia átvételekor ugyanis 2 pengőt kell fizetni csupán s a következő hónapokban szintén havi 2 pengő részletet, a vételár teljes letörlesztéséig. Ez a havi részlet mindössze napi 7 fillért jelent: — olyan csekélységet tehát, ami senkinél se számíthat áldozatnak! Szinte észrevétlenül jut birtokába a 28 pengős dísz-munka: az isteni megváltó Igéje, a hit, remény és szeretet örökkévaló Evangéliuma.

Elég aláírni és bedobni postaszekrénybe a mellékelt megrendelő lapot, amelyre 2 filléres bélyeg ragasztandó. De ha nincs kéznél 2 filléres bélyege: tessék bedobni a postaszekrénybe bélyeg nélkül. Így is megkapjuk és elintézzük a rendelést.

A PALLADIS novemberi ujdonságai



A hosszú éjszaka

Irta: Frank R. Adams.

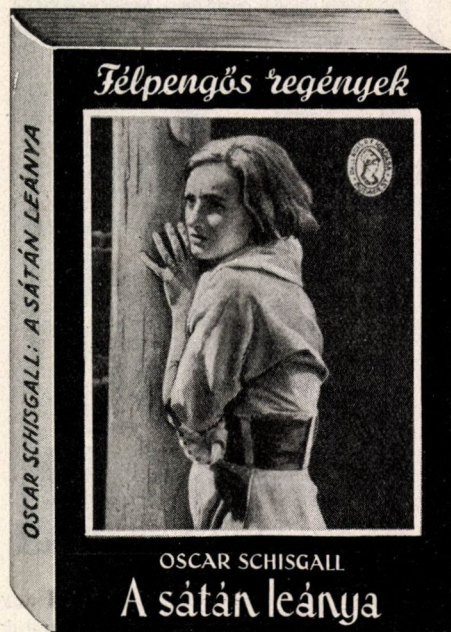
Fordította: Fekete Oszkár dr.

„Dahlstrom professzor expedíciója végveszélyben... Három ember egy úszó jég-táblán, a titokzatos északi sarkvidéken, ezer mérföldnyire a legközelebbi segélyhelytől...“ kürtöli világgá a rádió a hírt és a hírlapok ontják a cikkeket. Nagyot haladt a világ Peary óta, akiről eltűnése után esztendőig sem tudta senki sem, hogy meghalt-e már vagy pedig él még valahol? És most ugyanerről a helyről, az északi sark hat hónapos hosszú éjjelének sötétjéből, Dahlstrom professzor és társai a levegő hullámain át utolsó pillanatilag tudnak érintkezni a külvilággal.

Eve Dahlstrom éppen jegyese karjaiban értesül édesapja rádióüzenetéről és azonnal mentőexpedíciót szervez. Steve Hard, a „Chronicle“ riportere azonban megelőzi őt és ebből származik a bonyodalom. A nyomában megérkező Eve a hajón holtan találja édesapját s az a vagyont érő, több száz milligrammnyi rádium is eltűnt, amit tudományos kísérleteihez vitt magával a tudós professzor.

Drámai feszültségű, hátborzongatóan izgalmas jelenetek sora következik. Fokozzák a helyzet tragikumát a modern világ ritmusával, diktafonon, rádió, repülőgépen jelentkező és mégis megkésve érkező, megváltó epizódok. Két szerelmes ifjú szív mécsese világít csak a kietlen hómezőknek már-már örök sötétségbe hajló, hosszú éjszakáján...

Ez az érdekes, modern tárgyú regény szép kiállításban, a Palladis új típusú Egypengős Regényei sorában jelent meg. Egész vászonkötésű, csinos külseje így legkedvesebb könyveink közé sorozza.



lami sötét átok ülte volna meg a fizető vendég megérkezése óta a régi nyugalmas kastélyt és környékét. Az a mögöttük vágatató revolveres autó, amely végül is a halálos mély szakadékba fordult! Vajjon miért fogadtatta meg vele Elaine, hogy senkinek ne említse a dolgot? A hallgatózó, szemtelen komornyik, akit másnap meggyilkolva találtak az erdőn. És Elaine titokzatos reggeli útjai... A sokféle halálos fenyegetés, eltűnések... És Elaine titokzatossága valahogyan átragad a kastély többi lakóira is. Mindenkinek akad rejtegetni valója...

Titokzatos képek folytonosan, kaleidoszkopszerűen változva peregnek előttünk. Mintha valami láthatatlan kéz sodorná a tarka szálakat, néha-néha fellebbentve a

„Ne légy kicsinyhitű!“

intette az Üdvözítő Péter apostolt, mikor elsüllyedéstől féltette bárkáját a háborgó tengeren. Ebben a tanításban benne van az élet bölcsessége, az élet reménysége. Benne van a biztatás, az intelem, hogy minden bajunkban keressünk vigaszt és enyhülést a Szent Bibliában, amelynek lapjain Isten Fia hívogat bennünket szeretettel: „Jöjjetek hozzám mind, akik terheltek vagytok és én megvigasztallak benneteket!“

A fizető vendég

Irta: John Goodwin.

Fordította: Fekete Oszkár dr.

Kicsoda ez az Elaine Corbyn és mi célból jött át Amerikából a stamways-i grófságba, hogy fizető vendégként éljen ebben az előkelő, de immár roskadozó, főúri kastélyban? Az ősi címerről már rég lekopott az arany s a teljesen eladósodott Trent of Denham lord nem is titkolja fia, Kent előtt, hogy a fiatal milliomosnót szívesen vállalná menyének. Nem csoda, ha az önérzetes Kent már eleve is tiltakozik apja házassági terve ellen s a parancsoló fellépésű Elaine helyett inkább a szelíd, szőke komornán, Jennyn akad meg a szeme. Egyelőre azonban kénytelen mindkettőjük mellett lovagi szerepet vállalni s a titokzatos Elaine a leghajmeresztőbb kalandokba sodorja magával. Mintha va-





fátylat egy-egy titok előtt, de csak hogy utána még inkább összezavarja a dolgok szövevényét s minden eddigi nyom újra meg újra a semmibe vesszen. Míg végül aztán egy zseniális sakkhúzással lehull a lepel.

A mindvégig lüktető tempóban megírt, lenyűgözően izgalmas regény a Palladis Pengős Regényeinek sorában látott napvilágot.

A sátán leánya

Irta: *Oscar Schisgall.*

Fordította: *Fekete Oszkár dr.*

Cavour Diane nem akart hinni a szemének: saját fivérére ismert a félhomályban, a safe előtt görnyedten dolgozó betörő alakjában. Éppen akkor emelte ki a Mrs. Murchison nagyértékű dolláros ékszereit tartalmazó fekete bőrtáskát... Cavournak, a tekintélyes törvényszéki bírónak fia mint éjszakai betörő? Mint ékszerlovaj?...

Ebből az izgalmas légkörből indul ki a regény cselekménye. Diane nem akarja engedni, hogy a botrányos dolog kipattanjon. Lázás hajszára indul a megtévedt fiú után. Az eltűnt ékszereket minden áron meg kell szereznie. És találkozik Newell Roger-rel, a szimpatikus fiatalemberrel. Majd egy holttestbe botlik fivérének, Howernek lakásában. Valaki értesítette már a rendőrséget is! Izgalmas menekülés következik... De hátha mégis ő, Newell Roger a gyilkos, akit a rendőrség oly régi gyanakvással kísért? És mivel magyarázható meg Howernek hirtelen eltűnése? Egy titokzatos nő is felbukkan és sötét színekkel világítja meg Diane fivérének múltját. A rendőrség tanácstalanul kapkod új meg új szálak után a nyomozás munkájában. A távol messzeségből síri hang szólal meg a telefonon. S

egy levél is érkezik, amely újra és végképpen összezavarja a nyomozás szálait. Küldője azóta valami sötét, bosszúálló kéznek esett áldozatul. De ki lehet az a sátáni leány, akit a nyomozók fantáziája teremtett meg e szövevényes bűnügy háttérében?... A rejtély megoldásának újabb és újabb lehetőségeit csillantja meg előttünk az író játszi ügyességgel, hogy utána nyomban ismét teljes sötétségben hagyjon.

A Palladis-nak ez az új Félpengős regénye ismét bizonyosága annak, hogy az E. A. Poe-val olyan komoly fellendülésnek indult és Wallace-szal már majdnem a csúspontra jutott bűnügyi regényeknek még mindig vannak újabb és újabb fejlődési lehetőségei és egyben megmagyarázza ennek a legtisztább erkölcsi felfogást tükröző irodalomnak éppen a polgári társadalomban való nagy keresettségét is.

Milliók és milliók

olvassák évszámra, napról-napra a Szent Bibliát. Olvassák és forgatják egyre, mert folyton új és új lelki vigaszt, megnyugvást merítenek az Üdvözítő végtelen jóságába vetett hit erejéből — „En vagyok az út, az igazság és az élet” — mondja az Úr: s ennek az igazságra vezető életnek az útját mutatja meg a Szent Biblia, örök forrása földi boldogulásunknak, minden égi áldásnak, bajunkban megnyugvásnak és jól végzett munkánk sikerének.

Asszony lesz a lányból

Irta: *Sophie Kerr.*

Fordította: *Kosáryné Réz Lola.*

Elég-e, ha megtiltjuk a kisgyermeknek, hogy kést vegyen a kezébe?, vagy pedig okosabb, ha idejekorán megtanítjuk őt, hogy bánni tudjon vele? Ez az ilymódon dióhéjba foglalt nevelési probléma vetődik fel ebben a női szemmel meglátott és női szívvel megírt pompás regényben, ez izzik ott az izgalommal túlfűtött, rohanó sorok mögött a folytonos korlátok közé szorított fiatal leánylélek lázadásában és a reá váró mérhetetlenül sok szenvedésben. Az író azonban nem akar elriasztani komolyabb mondanivalóival, hanem megvárja, míg lenyűgözően érdekes események során magától nyílik ki a szemünk és látjuk meg mindazt, amit ő a regényével világossá akart tenni az olvasó előtt.

Vannak, akik túlzottnak, nőietlennek tartják a leányoknak mai szabadabb szellemű s a reális életre való nevelését? Az író azonban helyett, hogy vitába szállna velük, fordít néhány évtizednyit visszafelé az idő kerekén. És rámutat a régi nevelési rend-

szer vezétes hibáira, vétkes mulasztásaira, amelyek az élet veszedelmeit nem ismerő, tapasztalatlan fiatal leányt annyiszor döntötték szerencsétlenségbe. Elég egy szó, egy óvatlan lépés, hogy Sophie Kerr regényének fiatal hősnője, az első jött-ment férfi zsákmányává legyen, hogy mindenéből kifosztott, kitagadott, nyomorúságos asszonyi sors várjon a tegnap még rajongó szerelmekről álmodozó, titkos dacokkal teli kis diákleányra.

Vajjon mi fogja a szerencsétlen házasságában magára hagyott és tehetetlenül lefelé hulló fiatal életet megóvni attól, hogy agyon ne tiporják? Akad-e valami, amibe az utolsó percben felébredt életösztönével még belékapaszkodhat? Mi az, ami megtanítja őt az életért való küzdelemre és erőt ad neki, hogy megalázottságának feneketlen mélységeiből felemelkedve, kivívja magának a munka és a szerelem tiszta boldogságát?

Egy fiatal lélek fejlődésének esodálatos útjait világítja meg lélekbe markoló, meg-rázó erővel a Palladisnak ez a legújabb Kétpengős Regénye.

Ragyogó palota

Irta: *Christine Whiting Parmenter*

Fordította: *Pálföldi Margit.*

A puha fészkekből kihullott kismadár sorsa sötétlik fel előttünk, amikor Nóra elhagyja fényűző otthonát, hogy apja akaratára ellenére kövesse szíve választottját. A kalandos természetű, nyughatatlan véru Don iránti szerelme erősebbnek mutatkozott apjához való végzetlen szereteténél is. De vajjon ez a szerelem egymaga elég erős lesz-e, hogy a puha fészkeken kényelméből kihullott kis madarat a maga szárnyain repülni megtanítsa? Vajjon az élet nyomorúságainak legmélyéből is fel tud-e majd mindig emelkedni ez a féltve őrzött rajongó kismadár, anélkül, hogy gyöngeszárnyát kegyetlen viharok össze ne tépdessék?

A szegénységet egymagában még könnyen, játszva viseli el az erejében vakon bízó, dacos fiatalság. A szívüket betöltő szerelem boldogsága a legkietlenebb homokpusztaságon is ragyogó palotát tud elővarázsolni. De vajjon ez a ragyogó palota nem mindig csalóka délibáb-e esupán, amely egyszer csak szertefoszlik, hogy annál kietlenebb boldogtalanságra ébredjenek fel majd a magukra maradt, megcsalt szerelmesei?...

Sok szívvel és leleménnyel megírt, az élet optimizmusát hirdető és mindvégig lebilincselően érdekes regény a Ragyogó palota, amely most jelent meg a Palladis Félpengős Regényei között.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó:
Dr. TOTH LÁSZLÓ.

Szerkeszti:
ZIGANY ÁRPAD.

PALLAS IROD. ES NYOMDAI R.-T.
(Felelős: Tíringer K.)